

INFO

**Biblická a katechetická
hodina se koná v úterý po
večerní mši svaté od 17.45.**

Biblická hodina:

úterý 2. října
úterý 23. října

Katechetická hodina:

úterý 9. října
úterý 16. října
úterý 30. října

Plenární zasedání ČBK

na Velehradě rozhodlo,

že ve farnostech

během bohoslužeb

v neděli 7. října

proběhne ve všech diecézích

sbírka na pokrytí části nákladů

spojených s beatifikací

14. františkánských mučedníků.

Kongregace

pro bohoslužbu a svátosti

dala souhlas

k zařazení nezávazné památky

papeže blahoslaveného

Jana Pavla II.

do kalendáře pro diecéze

v České republice

na den 22. října.

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Co bychom neobdrželi od Boha, lze dostat od svatých?

Mnozí lidé také věří, že to, co by nedostali od Boha, mohou dostat od Panny Marie nebo od svatých. Domnívají se, že těmto světcům jsou blíží než Kristu a že je tito zprostředkovatelé lépe chápou a víc milují než Bůh.

Jako by nám ale někdo mohl být nakloněn víc než Otec! Jako by nám nějaký tvor mohl rozumět lépe než Stvořitel! Jako by byl Kristus neudělal dost, aby se nám přiblížil! Za takovou úctu ke svatým a k Panně Marii platíme ochuzením představy, kterou jsme si vytvořili o Bohu. Když se tito křesťané modlí ke svatým, jejich modlitby se odečítají od těch, které směřují k Bohu. Modlí se ke svatým na úkor modliteb k Bohu. Takovíto křesťané uskutečňují paradox, že odnímají Bohu to, co on sám bez ustání dává svým světcům.

Knihy a kázání o svatých a Marii mají někdy tendenci přehánět. ... „Marie je téměř božská“, „její moc je téměř neomezená“, „dosahuje k hranicím božství“. Tento sloh dráždí čtenáře nebo posluchače, kteří vidí jasně. Není ale pravda o Marii dost krásná, že se musíme domnívat, že je třeba v její chvále přehánět?

Je dobře prohlásit, že Bůh je sám Bůh. Je dobře vyvyšovat jeho moc a jeho dobrotu nad tytéž vlastnosti všech tvorů. Nikdo nás nemiluje víc než Otec. Vše, co je v Marii a ve svatých dobrého, zcela se jim dostává od Boha a všechno to je v Bohu nekonečně krásnější a vznešenější.

Svatí jsou mistrovské dílo Boží lásky.

Mistrovským dílem svatosti je Maria.

Nekonečný počet svatých nám dovoluje odhalit nekonečnou rozmanitost vynalézavé Boží dobroty.

V tom, co milujeme u svatých, není nic, co by nebylo z Boha, co by jim nebylo Bohem dáno. ... Dějiny svatých jsou dějinami toho všeho, co Bůh dokázal udělat z nízkosti a slabosti svých služebníků. Boha vidíme z jeho svatých. Není tedy možné si představit platné uctívání svatých, které by nebylo opřeno o nadšenou a zbožnou úctu k Bohu. Nemělo by žádnou cenu, kdybychom upadali do extasy před svatými proto, že jsme ztratili chuť upadat do extasy před Otcem.

Louis Evelyn, Krédo

HODNOTA ÚSMĚVU

Úsměv nestojí nic a přináší mnoho.

Obohacuje toho, kdo jej přijímá, aniž by ochuzoval toho, který ho dává.

Trvá jen chvíli, ale vzpomínka na něj je někdy věčná.

Nikdo není tak bohatý, aby se bez něj obešel a nikdo není tak chudý, aby ho nemohl darovat.

Úsměv přináší štěstí do domu, ve starostech je oporou, je citlivým znakem přátelství.

V únavě přináší odpočinek, ve znechucení a ve smutku je potěchou a pro každou bolest je přirozeným lekem.

Je dobré, že si ho není možné koupit, ani půjčit, protože má hodnotu chvíle, kdy se dává.

A kdybys někoho potkal a on neměl pro tebe úsměv, i když na něj čekáš, bud velkodušný a oblaž ho svým úsměvem ty, protože nikdo tak nepotřebuje úsměv jako ten, kdo ho nemá pro druhé.

V. Faber

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

SV. LUDMILA

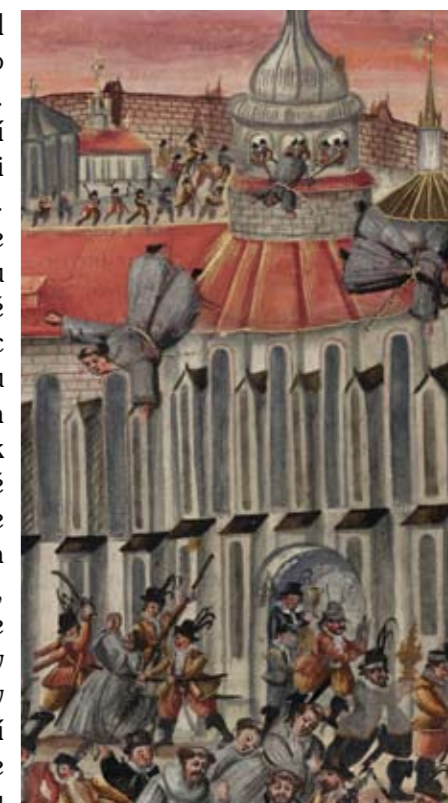
FARNÍ ZPRAVODAJ

ŘÍJEN 2012

Čtrnáct pražských mučedníků

Ke konci své vlády povolal císař Rudolf II. do Čech vojsko svého příbuzného Leopolda Pasovského. Vpád žoldnéřů měl posílit postavení Rudolfa II. a zároveň pozici katolíků v Praze a v Čechách. V převážně protestantské Praze ale vyvolal odpor a pobouření. Vpádu Pasovských muselo čelit české stavovské vojsko, které jim nakonec znemožnilo ovládnout Prahu a rozprášilo je. Na vpádu Pasovských neměli vinu katolíci, naopak jejich čelní představitelé včetně papežského nuncia a kancléře království Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkovic čelili dvorským pletichám, které invazi předcházely. Přesto se však rozšířila dezinformace, jako by strýjci vpádu byli katolíci a kláštery měly být místem pro úkryt zbraní a pasovských jezdců. Lid, který se seběhl i z pražského okolí na obranu Prahy po domácku ozbrojený, se tak nakonec obrátil proti klášterům. Na Karlově v klášteře augustiniánů byl zavražděn opat, převor a klášterní bratr. Na obranu minoritů u sv. Jakuba se postavili řezníci se sekerami, ač byli luterského vyznání. Jezuitský klášter zachránilo stavovské vojsko. Nejhůře se vedlo františkánům u Panny Marie Sněžné. Kostel i klášter obklíčilo okolo 700 útočníků. Jejich vůdcem byl berounský měšťan a dobrodruh Matouš Hovorčovský z Kolivé Hory.

V osudné úterý 15. února 1611 vikář kláštera Bedřich Bachstein nařídil, aby nikdo areál neopouštěl. Kolem 11. hodiny dopoledne obklopilo areál Panny Marie Sněžné asi 700 ozbrojených lidí, převážně městské spodiny. Protože kostel byl otevřen po skončení mše svaté, vtrhla početná skupina útočníků nejprve do chrámu. Zde krutým způsobem zabila dva kněze a bratra laika. Kněz Jan Martinez, rodem Španěl, byl usmrčen ve chvíli, kdy se snažil odnést do bezpečí ciborium s Nejsvětější svátostí oltářní. Ačkoliv do posledního dechu chránil eucharistii vlastním tělem, došlo nakonec k jejímu zneuctění. Další kněz Bartoloměj Dalmasoni, Ital, byl zabit, když vycházel ze zповědnice v dnešní kapli sv. Michala, tehdy zasvěcené Panně Marii. V přilehlých prostorách byl pak zabit pomocný sakristán laik Jan Rode, rovněž Ital, který hledal útočiště v depozitáři sakristie.

Ozbrojený dav, který zaměřil pozornost na klášter, setkal se s vážnou překážkou: brána vedoucí do kláštera z prostranství před kostelem byla uzavřena a celou hodinu odolávala náporu útočníků. Když byla konečně rozbita a vyvrácena, našli vetřelci v samotném klášteře čtyři řeholníky, které zavraždili. Nejprve bratra Křištofa, původem Holandana, staršího kuchaře, který přicházel ze dvora a nesl dřevo do

kuchyně, dále klerika Klementa ze Švábska, který připravoval na stoly a vyšel z jídelny do ambitu, potom v prvním poschodí jáhna Jeronýma z Arese, Itala z Milána, který se s rozepjatými rukama modlil před oltářkem Panny Marie Pomocné, a konečně v klášterní nemocnici kněze Šimona, Francouze, který byl na lůžku, protože byl už krátce předtím zraněn venku násilníky.

Po delší době objevili útočníci schody z horního patra ambitu na klášterní půdu. Tam se uchýlil vikář kláštera zmíněný P. Bedřich Bachstein, který zastupoval nepřítomného kvardiána Jiljího Smouta, Belgičana, který byl na služebních cestách. Jako zástupce představeného měl P. Bedřich za mladé bratry odpovědnost zakotvenou v řeholi. Proto se snažil odvést je do relativního bezpečí. Nakonec byl Bedřich usmrcen spolu s řeholním bratrem mladším kuchařem Emanuele, který patrně pocházel ze zemí Koruny české, a dvěma novici Janem, kandidátem bohosloví, a Antonínem, pomocníkem v kuchyni. Oba byli patrně rovněž ze zemí Koruny české. Mrtvoly těchto čtyř řeholníků byly svrženy otvorem v klenbě na dlažbu kostela a dopadly doprostřed chrámu. Pronásledovatelé nakonec pronikli i do věžičky, která se tyčila nad kostelní střechou. Tam s dovolením představeného uchýlili se tři řeholní bratři: podjáhna Kašpar Daverio, Ital, klerik Jakub, Němec z Augsburgu, a bratr Didak Jan, krejčí, o němž se neví, odkud pocházel. Všichni tři byli usmrceni a jejich mrtvá těla byla shozena po příkré střeše do nádvoří, kde byla nabodána na kopí.

Kostel i klášter byly vetřelci zpusťeny, liturgické předměty a oděvy zneuctěny, zničeny cenné dokumenty a před vykradením nebyly ušetřeny ani hrobky zemřelých. Obnažená a zohavená těla povražděných řeholníků zůstala pohozena a nepohřbena až do soboty. Tehdy byla péčí dvou šlechtičen paní Maxmiliány, manželky pana purkrabího Adama ze Šternberka, a paní Anny, vdovy po panu Janu Jindřichovi z Písnice a na Schoenbachu, královském vicekancléři, za pomoci rodinných příslušníků a dvou měšťanů ošetřena a uložena bez rakví přímo do hlíny v klášterním dolním ambitu blízko brány. V dubnu 1611 bylo z rozkazu staroměstského práva odsouzeno k smrti 14 vrahů a již v říjnu toho roku byl klášter opět obsazen františkány.

Letos v květnu papež Benedikt XVI. podepsal dekret o mučednictví čtrnácti františkánů, Bedřicha Bachsteina a druhů, zabitých 15. února 1611 v klášteře Panny Marie Sněžné v Praze. Tím oficiálně otevřel cestu k jejich blahorečení, které proběhne v pražské katedrále 13. října tohoto roku.

Ecclesia in Medio Oriente

Apoštolská cesta Benedikta XVI. do Libanonu (14.-16. září 2012) byla mimo jiné zvláštní příležitostí k setkání a interakci různých kultur, tradic, vyznání a náboženství. Jedním z jejich četných plodů je dokument, který papež odkázal tamní církvi. Apoštolská exhortace Ecclesia in Medio Oriente je pokusem o sladění a provázání komplikovaných historických a náboženských procesů, v nichž se v těchto zemích jako v ohnisku čochy koncentrují problémy celého současného světa. Rovněž evropské. Je to země, v níž se zrodila tři velká monoteistická náboženství. Pro celé lidstvo a pro nás křesťany

zejména je zemí zvláštní blízkosti zachraňujícího Boha, zemí Ježíše z Nazareta. Chce tedy Svatý otec v poselství Církvi na Blízkém východě pobídnout k reflexi také obyvatele Starého kontinentu?

Papežský dokument lze číst a analyzovat podle různých klíčů a v různých kontextech. Avšak to, co v něm zcela jistě převládá, je volání po dialogu. V blízkovýchodním kontextu má ovšem zvláštní rozměr. Právě tam na sebe naráží přítomnost a působení tří monoteistických náboženství. Právě tam je zvlášť silně slyšet hlas modliteb různých větví rozděleného křesťanstva. A rovněž tam uchovávají své tisícileté tradice a slaví liturgii ve svých prastarých ritech katolické východní církve ve společenství s Petrovým nástupcem. Možností a fór dialogu je mnoho. O tom, jak je obtížný a jak závažné jsou důsledky jeho nedostatku, svědčí bolestné a často velmi krvavé dějiny těchto zemí. Dějiny, do nichž patří také události nejnovější doby, posledních let, měsíců a dnů, provázané s roztržkami uvnitř islámu, zneužíváním náboženského fundamentalismu k politickým cílům, nemluvě o terorismu, souvisejícím s obchodem s narkotiky, stejně jako s politickými a ekonomickými zájmy států jiných kontinentů.

Když papež mluví o mezináboženském dialogu, zdůrazňuje, že v blízkovýchodní perspektivě jej nediktují pragmatická politická či sociální řešení, nýbrž staví se především na teologických základech, které se odvolávají k víře. Právě víra totiž ujišťuje člověka v přesvědčení o Boží existenci, o Jeho dobrotě a lásce, kterou nabízí člověku. Právě ona nezávisle na deklarované náboženské příslušnosti uschopňuje člověka, aby se otvíral dobru a pravdě, kterou může mít i ten, kdo věří jinak.

V Evropě se mnoho mluví o dialogu. Podobně se mnoho mluví o svobodě ve všech jejích aspektech a odstínech. Dialog je totiž se svobodou neoddělitelně spjat. Možná právě ve stínu nové papežské exhortace si obyvatelé Evropy musí znovu položit otázku jak chápou svobodu a dialog. Křesťané Blízkého východu, kde chybí nejen mír a stabilita, ale jsou ohroženy i elementární podmínky jejich existence jako vyznavačů Krista, mnoha způsoby dokazují, že jejich identita zůstává silná. Navzdora tomu, že jsou pronásledovanou a diskriminovanou menšinou. Díky víře, která poskytuje nejen základy teologické debaty, ale především sílu k tvůrčí existenci v multikulturní komunitě, má jejich volání po dialogu a svobodě zvlášť silnou oporu.

V této atmosféře papež volá po respektu k náboženské svobodě, po skoncování s násilím, diskriminací a nenávisť. Připomíná učení II. vatikánského koncilu, že náboženská svoboda je vrcholem všech svobod. Je svatým a nezadatelným právem. Ať ji pojmáme jako individuální nebo společenskou, kráčí za hlasem svědomí v otázce náboženství a svobody kultu. Zahnuje svobodnou volbu náboženství, které uznáme za pravdivé, a veřejné vyznávání své víry. Možnost svobodně vyznávat své náboženství bez ohrožení života a osobní svobody.

Snad právě toto je jednou z myšlenek, které chce Benedikt XVI. předat dnešní Evropě. Protože paradoxně ve jménu svobody – a také modernosti a politické korektnosti – nepřestává prosazovat určitý vzorec antikřesťanských postojů a účinně se odtíná od náboženských kořenů, z nichž povstala. Možná už uvěřila, že bez víry, a tedy také bez teologických základů, vybuduje na zemi trvalý dialog, pokoj a blahobyt. Lze si samozřejmě představit kontinent s kostely změněnými v galerie a posilovny, bez křížů na veřejnosti, bez hodnot jako manželství a rodina – považovaných za zastaralé, a mezi tím hrstku křesťanů skrývajících se před světem v jakýchsi novodobých katakombách. Bude to však ještě země, v níž může člověk dozrávat ke své plnosti? Bude to ještě Evropa?

P. Leszek Gęsiak

Mariánské modlitby

Modlitba připisovaná sv. Atanášovi (+ 373)

Nejsvětější Panno, vyslyš naše prosby a rozpomeň se na nás! Obdaruj nás ze svého bohatství, z hojnosti milostí, jimiž oplýváš. Archanděl tě pozdravuje a nazývá tě milostiplnou. Všechna pokolení tě nazývají blahoslavenou. Všechny nebeské kúry ti žehnají. A my pozemšťané také voláme k tobě: Buď zdráva, milostiplná, Pán s tebou! Pros za nás, Matko Boží, Paní naše a Královno naše.

Modlitby papeže Jana Pavla II. (+ 2005)

Matko naše a Těšitelko, potěš nás všechny a dej všem pochopit, že tajemství štěstí je v tom, že budeme opravdu dobrými lidmi, když budeme přemáhat zlo dobrem, věrní vždy tvému Synu Ježíši Kristu.

Matko pravdy, Panno oděná sluncem pravdy, ještě nikdy nebyly masy lidí tak soustavně obelhávány falešnými ideologiemi, tak neprodyšně izolovány od pravdy křesťanské víry, od modlitby, od svátostí Kristovy církve, od výchovy ke křesťanské mravnosti. Ještě nikdy nebylo tolik lidí tak promyšleně zmateno a vnitřně zotročováno. Ďábel se raduje, že konečně zmátl člověka do té míry, že lidé zničí sami sebe a temné mocnosti budou triumfovat.

Maria, dějinná hodina tvé pomoci křesťanům i celému světu, pro kterou tě Bůh připravil od věčnosti, je zde. Znič svou panenskou pokorou pýchu a zdánlivou moc otce lži. Vrať nám svého Syna, který se z tebe narodil, aby vydal svědeckví pravdě.

Mně pak dej odvahu, abych za žádnou cenu nikdy nelhal, ani ústy, ani jiným způsobem jednání. Amen.

Modlitba papeže Benedikta XVI.

Svatá Maria, Matko Boží, tys darovala světu pravé světlo, Ježíše, svého Syna, Syna Božího. Ty ses bezvýhradně odevzdala Božímu povolání, a tak ses stala zdrojem té dobroty, která prýští z Něho.

Ukaž nám Ježíše. Ved' nás k Němu.

Uč nás poznávat a milovat ho, abychom byli schopni opravdové lásky a uprostřed žízňícího světa byli pramenem živé vody.

Modlitba nemocného

Drahá Matko Ustavičné Pomoci, trpím, už dlouho mě sužuje bolest. A když mi slábne tělo, slábne i duch. Všechno už ztrácím, i sílu k modlitbě. Nikde nenacházím útěchu. Ani návštěva a soucit nejlepších přátel mě nemůže zcela potěšit. Někdy se mě zmocňuje netrpělivost a smutek.

Zůstáváš mi jen ty, nejsvětější Panno! Ty jsi moje naděje. Tvé soucitné srdce se nade mnou slituje. Nejdražší Matko, nezapomínej na své ubohé, opuštěné dítě. Vypros mi sílu, ať trpělivě a odevzdaně přijímám z Boží ruky každou bolest, anebo – když to přispěje k mé spáse – vrať mi zdraví. Když však Bůh ví, čemu slouží mé utrpení a když chce, aby mě nemoc přibližovala k poslední hodině mého pozemského života, chci ochotně jeho vůli přijmout. Doufám, nebeská Královno, že mi vyprosíš sílu radostně přijmout každou obět, kterou bude ode mne žádat tvůj Syn. Dobrotivá Matko Ustavičné Pomoci, vypros mi ztracené zdraví, nebo milost a sílu i nadále trpělivě snášet chorobu z lásky k Bohu. Amen